

Zahvaljujući prof. likovnog Snežani Paranosić, u našu školu je, u petak, 21. februara, došao glumac Nebojša Glogovac. Organizovan je čas za sve zainteresovane učenike IV razreda koji su pričali sa našim popularnim glumcem o veoma zanimljivim temama. Iskoristili smo priliku da se detaljno upoznamo sa oblastima glume, režije, pozorišta i filma. Članovi Novinarske sekcije su postavili i nekoliko pitanja na koja je Glogovac rado odgovorio...

- **Kako birate uloge koje prihvatite da igrate?**

Prvo pročitam scenario, naravno. Važno je i ko režira, da li mi se dopada njegov rad, a ako ga ne znam, idem na rizik. Ipak, scenario je pre svega. Zanima me i ko je tu još od kolega i da li ima veze sa onim što sam ranije radio, znači, koliko je inspirativno.

- **Da li idete na kasting, ili vas reditelj pozove kada treba da odigrate neku ulogu?**

Kastinzi su relativno nova pojava ovde. Kada sam ja počinjao, ljudi su više-manje znali ko si. Procenjivali su ko im treba po nekoj vrsti iskustva, a i na Akademiji si već nešto radio. Kastinzi su počeli kao produkcija, kada su stranci počeli da traže naše usluge, i pošto nas ne znaju, to je bila neka forma.

- **Imali smo prilike da vas gledamo u mnogo uloga, što na filmu, što u pozorištu. Kako "ulazite" u te uloge?**

Ti likovi nisu tipski, tako mi je zanimljivije. Dok se pravi predstava, napravi se i neka vrsta odnosa među glumcima, odnosno likovima koje igramo. Mi znamo scenario i kretanje na sceni, pa taj ceo tlocrt u glavi postane kao mustra dešavanja, vezuje se samo po sebi: replika za pokrete, emocije, likove i to se "spakuje" u jedan sistem u kome nađeš reakcije i način komunikacije. Tu je čitanje teksta jedan detektivski posao. Dok čitaš te rečenice i gledaš kroz šta prolazi lik koj glumiš, moraš da zamisliš njegovu istoriju. Naravno, kad je tekst dobar, sve je lakše. Zavisi i da li želimo da budemo smešni ili veoma ozbiljni kad pravimo to, a kada se sve uklopi u neku vrstu forme, onda bi trebalo da se predstava razlikuje od ostalih.

- **Da li ste se nekad postideli filma u kome ste igrali?**

Da, ali tu mogućnost si prihvatio onda kad si prihvatio ulogu, a jedna od komponenti posla glumca je i da razume karakter koji igra, jer niko nije kompletno kriv za to što jeste, ako pričamo o krivcu ili zločincu. Treba imati razumevanja zašto je neko takav, ne možeš kao glumac a priori da mrziš ubicu, pogotovo ako treba da ga igraš. Treba da brainš lik koj igraš ko god on bio. Svako radi to što radi sa ubeđenjem da baš to treba da radi.

- **Da li je bilo posebnog pritiska kada ste glumili Dražu Mihailovića, s obzirom na činjenicu da je u pitanju istorijska ličnost?**

Meni je bilo divnio i bila mi je čast. To je ozbiljan lik iz naše istorije, čovek koji se borio na raznim frontovima, završio francuske vojne škole, tako da je to bilo vrlo zanimljivo i intrigatno. S obzirom na položaj koj je uživao, bilo je povremeno i mučno.

- **Kakvo je iskustvo bilo raditi sa Srdanom Golubovićem na filmu "Klopka"?**

Bilo je super, jedno ozbiljno iskustvo. Snimali smo 55 dana u studiju i na terenima, i bilo je iscrpljujuće, ali smo se dobro spremili. Srdan je super reditelj, i ceo život je u tome.

- **Da li se desi da ostanete u ulozi nakon snimanja kadra/scene?**

Svesno mi se čini da se isključim, a ustvari emocije su veće, pogotovo posle predstave. Treba vremena da nešto što si namerno uzburkao u sebi, predstavio sebe kao da ti se to stvarno negde dešava, jer preduslov da ubediš ljude jeste da ubediš sebe, i onada treba malo vremena da vratiš utiske i emocije na sebe.

- **Da li nekada pokušavate da promenite tekst?**

Da, naravno. Često menjamo tekst. Možeš da kratiš, da izbaciš nešto što nije preterano važno za priču, a koči radnju u smislu onoga što smo hteli da uradimo sa tim komadom, i onda se izbacuju neke scene. To se utvrdi na probama, u saradnji sa dramaturgom i rediteljem, ali sve je stvar dogovora.

- **Sa kojim glumcima najviše volite da radite?**

Sa dobrim. Dobar glumac, kada pričaš sa njim, igra tako da već sa njegovom replikom i intonacijom dobijaš vrstu odgovora koji ti otvara mogućnosti za nadgradnju igre. Loš izgovara rečenicu koja nema smisla, koja nema pokrića, izgovara je jer ju je naučio napamet. To ne zvuči dobro i ti onda vadiš i njegov i svoj deo da bi scena dobila formu koju treba da dobije. Gledalac to instiktivno vidi i oseti, a to smeta.

Nebojša Glogovac je, do sada, odigrao 20-ak zapaženih uloga. U pozorištu ga pamtimo iz veoma gledanih predstava "Bure baruta", "U potpalublju", "Tamna je noć", "Zlatno runo". Spisak uspešno odigranih filmskih likova još je duži - "Ubistvo s predumišljajem", "Do koske", "Nebeska udica", "Boomerang", "Normalni ljudi", "Munje" "Kad porastem, biću Kengur", "Klopka", "Hadersfild"... Publika ga voli, kolege ga

cene. I pored toga, uspeh ga nije promenio. Do statusa jednog od najznačajnijih u profesiji došao je zahvaljujući retkoj sposobnosti da se na sceni potpuno transformiše, a i dalje ostane prirodan i verodostojan.